

Założenia do kazusu (III termin).

I. Zakres zaskarżenia:

- orzeczenie należało zaskarżyć w całości na korzyść oskarżonego.

II. Zarzuty odwoławcze, które należało postawić:

co do czynu I:

- zarzut obrazy przepisów prawa materialnego tj. art. 278a § 1 k.k. polegający na jego niezastosowaniu, podczas gdy zgromadzony w sprawie bezsporny materiał dowodowy nakazywał przyjęcie, iż oskarżony dopuścił się przestępstwa kradzieży szczególnie zuchwałe;

- zarzut obrazy przepisów prawa materialnego tj. art. 46 § 2 k.k. polegający na jego niezastosowaniu, podczas gdy wobec wątpliwości sądu co do wysokości szkody wyrządzonej przestępstwem sąd ten winien zasądzić na rzecz pokrzywdzonego nawiązkę;

- alternatywnie do zaakceptowania był również zarzut obrazy przepisów prawa materialnego tj. art. 46 § 1 k.k. polegający na jego niezastosowaniu, podczas gdy oskarżyciel posiłkowy złożył prawidłowy wniosek o zasądzenie środka kompensacyjnego, co obligowało sąd do jego orzeczenia, choćby wartość szkody nie została w części wykazana;

co do czynu II:

– zarzut obrazy przepisów prawa procesowego, mogącej mieć wpływ na treść orzeczenia, a to art. 7 k.p.k., polegającej na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów i odmowę dania wiary zeznaniom pokrzywdzonego Michaila Valtschenko, podczas gdy były one spójne, konsekwentne i stanowcze, tak w postępowaniu przygotowawczym jak i sądowym, co nakazywało przyjęcie, iż działanie oskarżonego motywowane było uprzedzeniami narodowościowymi;

- zarzut obrazy przepisów prawa materialnego tj. art. 72 § 1 k.k. polegający na nie orzeczeniu któregoś z wymienionych w tym przepisie obowiązków, podczas gdy wobec wymierzenia oskarżonemu kary łącznej pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania orzeczenie takiego obowiązku było obligatoryjne.

III. Należał postawić następujące wnioski apelacyjne:

- zmianę wyroku w pkt 1 poprzez przyjęcie, iż działanie oskarżonego cechowała szczególna zuchwałość, zakwalifikowanie tego czynu jako przestępstwa z art. 278a § 1 k.k. i wymierzenie oskarżonemu adekwatnej kary;
- zmianę wyroku w pkt 2 poprzez przyjęcie, iż działanie oskarżonego motywowane było przynależnością narodową pokrzywdzonego Michaila Valtschenko,

zakwalifikowanie tego czynu jako przestępstwa z art. 119 § 1 k.k. i wymierzenie oskarżonemu adekwatnej kary;

- orzeczenie względem oskarżonego nowej kary łącznej uwzględniającej wymierzone oskarżonemu kary jednostkowe;
- orzeczenie od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego Michaila Valtschenko środka kompensacyjnego w postaci nawiązki w wysokości adekwatnej do doznanej szkody (względnie obowiązku naprawienia szkody w tej wysokości);
- zasądzenie od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego o Michaila Valtschenko poniesionych przez niego kosztów ustanowienia pełnomocnika z wyboru w postępowaniu odwoławczym;
- ponadto można było również wnioskować o uchylenie pozostałych rozstrzygnięć wyroku.

Uwagi do kryteriów oceniania:

- strona formalna – 5 pkt (prawidłowość oznaczenia stron, prawidłowość oznaczenia sądu, poprawność ilości odpisów środka odwoławczego, dochowanie terminu do wniesienia środka odwoławczego, poprawność podstaw prawnych środka odwoławczego oraz poszczególnych zarzutów, podpis),

- poprawność zakresu zaskarżenia – 1 pkt,

- poprawność konstrukcji zarzutów – 12 pkt (ocenie podlegała poprawność postawionych zarzutów również pod kątem redakcyjnym, przy czym obniżało ocenę pracy np. postawienie zarzutu obrazy prawa materialnego, a to art. 280 §1 k.k., przy jednoczesnym postawieniu zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych),

- poprawność konstrukcji wniosków odwoławczych – 3 pkt (należało sformułować co najmniej trzy wnioski, przy czym ocenę obniżało sformułowanie wniosku o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, jak też wniosku o uniewinnienie, który w realiach przypadku nie był prawidłowy),

- poprawność uzasadnienia apelacji – 7 pkt (sposób argumentacji, przejrzystość uzasadnienia, które nie mogło sprowadzać się tylko do powielenia zarzutów),

- styl i język – 2 pkt.